

مَاذَا تَعْرِفُ عَنْ فِتْنَةٍ

المسيح الدجال؟

چی ده زانیت
ده رباره ی
فیتنه ی
مه سیحی ده ججال؟

إِعْدَادُ

لِلْجَيْشِ الْعَزِيزِ الْمُتَدْرِی

وهرگیړانی:

هشام لطیف البرمرنجی

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْقَائِلِ: ﴿اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ [القمر: ۱] ^(۱).

والحمد لله الذي أحاط بحوادث الدنيا والآخرة خبراً، وجعل لكل شيء قدراً، وأسبل على الخلائق رعايته سترًا.

أحمدُهُ على نعمائه شكراً، وأسلمَ لقضائه صبراً، وأشهدُ أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له شهادةً أعدّها ليوم القيامة ذخراً، وأستمدها على الأعداء نصراً، وأشهدُ أن سيدنا محمداً عبده ورسوله، أرسله إلى البرية عذراً ونذراً، فدعا إلى الله سراً وجهرًا، ونشر رحمته على العالمين نشرًا، اللهم صلِّ وسلم على سيدنا محمد وعلى آله وأصحابه، وأدم له أجراً.

له پاشاندا:

براکانم له پیناو خوای گه وره ... نئوهم خویش ده ویت له پیناو خوای گه وره:
عَنِ الصَّعْبِ بْنِ جَنَامَةَ عليه السلام قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: « لَا يَخْرُجُ الدَّجَالُ حَتَّى يَذْهَلَ النَّاسُ عَنْ ذِكْرِهِ، وَحَتَّى تَتْرُكَ الْأَيُّمَةُ ذِكْرَهُ عَلَى الْمَنَابِرِ » ^{(۲)(۳)}.

واته: له صه عبی کوری جه نامه وه (په زای خوای لیبت) ده فره مویت: گویم لیبوو پیغه مبه ری خوا ﷺ ده یفه رموو: « ده ججال دهرناچیت تا خه لکی واز له باسکردنی نه هیئن، وه تا وای لیبت وتارخوینه کان له سهر مینبه ره وه باسی ناکه ن ».
ئه م هه واله راسته له گه وره ی مرقه کانه وه یه ﷺ له سهر وتارخوینه کان، وازیان له باسکردنی مه سیحی ده ججال هیئاوه له سهر مینبه ره کانه وه مه گهر ئه وه ی خوا په حمی لیکرد بیت، ئه ی ده بیت حالی خه لکی تر چوّن بیت؟!
به لکو هه ندیک له خه لکی وایان لیها تووه - خوای گه وره هیادیه تی ئیمه و ئه وانیش بدات - کاتیک قسه ی له گه ل ده کهیت و باسی مردنی بو ده کهیت، وه باسی پوژی دواپی و به هشت و دوزه خ ده کهیت بیزار ده بیت و ده توه ستینیت، وه ئه وه ژاره ده لیت: بابه ته که

(۱) واته: قیامت نزیك بوتته وه مانگیش له ت بوو.

(۲) رواه أحمد (۱۶۶۶۷)، وانظر: "قصة المسيح الدجال" لاپه ره: (۳۰) للعلامة الألباني رحمته الله.

(۳) بو سوود وهرگرتن له شهرحی فره مووده کان سوودم وهرگرتووه له: (مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح، و باحث الحديث).

بگوره، خوی گه وره یارمه تیدهرمان بیټ، له بهرام بهر نه وه شدا پیویسته ئه م باسانه له دانیشتنه کاندایاس بکریټ و بخریټه وه یاد، تا دل نه رم بیټ و تهوبه بکات بولای خوی گه وره.

هاوه له کانی پیغه مبهری خوا ﷺ (په زای خویان لیبیټ) باسی نیشانه کانی پوژی دوا بیان ده کرد.

فَعَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اطَّلَعَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ، فَقَالَ: «مَا تَذَاكُرُونَ؟» قَالُوا: نَذْكُرُ السَّاعَةَ، قَالَ: «إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ - فَذَكَّرَ - الدُّخَانَ، وَالْدَّجَالَ، وَالْذَّابَّةَ، وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ: خَسْفٌ بِالْمَشْرِقِ، وَخَسْفٌ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسْفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ، تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ» (٤).

واته: له حوده یفه ی کوری ئه سیدی غیفارییه وه (په زای خوی لیبیټ) ده فهرموویټ: پیغه مبهری خوا ﷺ هات بو ناومان وه ئیمه باسو خواسمان ده کرد (هه ندیکمان له گه ل هه ندیکی ترمان)، فهرمووی: «باسی چی ده که ن؟» ووتمان: باسی قیامهت، فهرمووی: «قیامهت نایات و پرو نادات تا ده نیشانه پرو نه دات، - وه باسی کرد که ئه مانه ن - ده رچوونی دوکه ل، وه ده ججال، وه ده رچوونی ئازه لیک (له گه ل خه لکیدا قسه ده کات، ووتراوه: له مه که وه ده رده چیټ، وه ووتراوه: له شوینی تره وه ده رده چیټ)، وه هه له اتنی خور له خور ئاواوه، وه دابه زینی عیسی کوری مریه م ﷺ، وه ده رچوونی یه ئجوج و مه ئجوج (دوو هوژن له په گه زی مروفن) وه پرو دانی سی پوچوون: پوچوونیک له خوره لات، و پوچوونیک له خور ئاوا، و پوچوونیک له دوورگی عهره ب، وه کوټا نیشانه کان ئاگریکه ده رده چیټ له یه مه نه وه پالی خه لکی ده نیټ به ره و شوینی لیپرسینه وه یان». ئه ی کو مه لی موسلمانان: فیتنه کان چه ندیک جیاوازین و جوړاوجوړین له هر کات و شوینیټ بیټ، ئیلا فیتنه ی مه سیحی ده ججال گه وره تره به یه که ده نگي هه موو زانایان.

(٤) رواه أحمد (١٦٦٦٧)، وانظر: "قصة المسيح الدجال" لاثرة: (٣٠) للعلامة الألباني رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: « مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ خَلْقٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ » وَفِي رِوَايَةٍ: « أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ » ^(۵).

واته: له عيمرانی کورپی حوصهینه وه (ره زای خوای لیبیت) ده فهرموویت: گویم لیو پینغه مبهری خوا رضي الله عنه ده فهرموو: « له نیوان دروستکردنی ئاده م تا پوژی دواپی دروستکراویک نییه فیتنه که ی گه وره تر بیت له ده ججال ». له ریوایه تیکی ترده هاتووه: « کاریک نییه فیتنه که ی گه وره تر بیت له فیتنه ی ده ججال ».

هر له بهر ئه وه هه موو پینغه مبهران (سه لامی خویان لیبیت) نه ته وه که ی خویان ئاگادار کردووه ته وه له م فیتنه گه وره یه، به لام پینغه مبهری خومان رضي الله عنه له هه موویان زیاتر ئوممه ته که ی خوی لی ئاگادار کردووه ته وه.

فَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي النَّاسِ فَأَتَنِي عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ ذَكَرَ الدَّجَالَ فَقَالَ: « إِنِّي لَأُنذِرُكُمْوَهُ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَنْذَرَهُ قَوْمَهُ، لَقَدْ أَنْذَرَ نُوحٌ قَوْمَهُ، وَلَكِنِّي أَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ: تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَعْوَرٌ، وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ » ^(۶).

واته: له عه بدوللای کورپی عومه ره وه (ره زای خویان لیبیت) ده فهرموویت: پینغه مبهری خوا رضي الله عنه هه ستا له نیو خه لکیداو وتاری ده دا سوپاسی خوی کرد به و شیوازه ی که شایسته ی خوی گه وره یه، پاشان باسی ده ججالی کرد، فهرمووی: « ئیوه ئاگادار ده که مه وه لی، وه هیچ پینغه مبهریک نه بووه ئیلا نه ته وه که ی ئاگادار کردووه ته وه لی، نوح نه ته وه که ی خوی ئاگادار کردووه ته وه، به لام من شتیکی ترتان پی ده لیم که هیچ پینغه مبهریک له پیش من به گه له که ی نه وتووه، ئیوه ده زانن که ده ججال چاویکی کویره، وه به دلنیایی خوی گه وره کویر نییه ». (واته: ئه وه که ده لیت من خوام درو ده کات، نابیت کویر بیت).

(۵) رواه مسلم: (۲۹۴۶)

(۶) رواه البخاري: (۳۳۳۷)، ومسلم: (۲۹۳۰).

۱- ھۆكارى ناوەكەى (مەسىھى دەججال):

مەسىھ: ناونراوۋ بەو ناوۋەو لەبەرئەوۋى چاويكى سىراوۋتەوۋ، وە ووتراوۋ: پىاويكە دەموچاوى سىراوۋتەوۋ، بەجۆرىك چاوو برۆى سىراوۋتەوۋ، وە ووتراوۋ: بەو ناوۋە ناونراوۋ چونكە سەر زەوى ئەسپىتەوۋە يان دەيىرپىت واتە: سەر زەوى دەبىرپىت".
دەججال: (بۆ زىادەپۆيىيە: واتە: زۆر درۆزنەو زۆر فىل دەكات)^(۷).

(۷) رواه مسلم: (۲۹۰۱).

۲- شوینی دهر چوونی و مانه وهی له سهر زهوی:

عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (ع) قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: «الدَّجَالُ يَخْرُجُ مِنْ أَرْضِ
بِالْمَشْرِقِ يُقَالُ لَهَا: خُرَاسَانُ ...» (۸).

واته: له ئه بو به کری صدیقه وه (په زای خوی لیبت) ده فهرموویت: پیغه مبهری خوا
(ﷺ) بۆمانی گێرپایه وه فهرمووی: « ده جبال له زهوی یه کی خوره لاته وه دهرده چیت پیی
دهوتریت: خوراسان ... ».

به لام دهرکه وتنی کارهکانی له نیو موسلمانان کاتیکه دهگاته شوینیك له بهینی عیراق و
شام، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: « إِنَّهُ خَارِجٌ خَلَّةَ بَيْنَ الشَّامِ وَالْعِرَاقِ، فَعَاثَ يَمِينًا
وَعَاثَ شِمَالًا، يَا عِبَادَ اللَّهِ فَانْتَبِهُوا » قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا لَبْثُهُ فِي الْأَرْضِ؟ قَالَ: « أَرْبَعُونَ
يَوْمًا، يَوْمَ كَسَنَةِ، وَيَوْمَ كَشْهَرٍ، وَيَوْمَ كَجُمُعَةٍ، وَسَائِرُ أَيَّامِهِ كَأَيَّامِكُمْ » قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَذَلِكَ
الْيَوْمُ الَّذِي كَسَنَةِ، أَتَكْفِينَا فِيهِ صَلَاةُ يَوْمٍ؟ (۹) قَالَ: « لَا، اقْدُرُوا لَهُ قَدْرَهُ » (۱۰).

واته: « مه سیحی ده جبال دهرده چیت له ریگه یه که وه له نیوان شام و عیراق پرو له لای
پاست و چهپ دهکات زور به خیرایی ئاشوب ده نیته وه، ئه ی بهندهکانی خوا جیگیر بنو
دامه زراوین (له سهر دینه که تان) ».

ووتمان: ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) چه ندیک ده مینیته وه له سهر زهوی؟
فهرمووی: « چل پۆژ: پۆژی یه که م به ئه ندازه ی سالیکه، پۆژی دووهم به ئه ندازه ی
مانگیکه، پۆژی سی یه م به ئه ندازه ی ههفته یه که، وه باقی پۆژهکانی تر پۆژی ئاساییه ».
ووتمان: ئه ی پیغه مبهری خوا ئه و پۆژه ی وه کو سالیك وایه ئایه ده بیت نوێژی یه
پۆژی تیدا بکهین؟

(۸) رواه الترمذي (۲۲۳۷)، وابن ماجه (۴۰۷۲)، وصححه الألباني في "سلسلة الصحيحة" (۱۵۹۱).

(۹) لیره پابوهستین ئه ی بهندهکانی خوا: ته ماشای حالئ هاوه لانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) بکه وه به گهره
ته ماشا کردنیان بۆ نوێژ، له گه ل ئه و په پری نارهحه تی له و پۆژه دا پرسیری نوێژه که ده که نو چون جیبه جیی
بکه، له بهرئه وه ی فزل و گهره یی و پله و پایه ی ئه و عیبادته یان زانیوه له ئیسلامدا، با لپرسینه وه ی
نه فسی خۆمان بکهین له گه ل نوێژدا چۆنین (چۆنییه تییه که ی و پوکنهکانی و واجبهکانی) به لکو که سی واهیه
له ئیمه نوێژه که ی دواده خات به ی هیج هۆکاریك و گوئی لی نییه، خوی گهره یارمه تیمان بدات.

(۱۰) رواه مسلم: (۲۹۳۷).

فہرمووی: « نہ خیر بہ مہ زندہ بوی دیاری بکہن (ئہمہ لہ سہر حہ قیقہ تہ کہی دہ بیٔ،
لہ بہرئہ وہی خوای گہ ورہ توانای ہہ یہ کہ کاتیٔک لہ کاتہکانی پوژ زیاد بکات) ».

۳- فیتنه ی مه سیحی ده ججال:

"چیرۆکی مه سیحی ده ججال به لگه یه بو ئه هلی حه ق که بوونی هه یه، وه خوای گه وره به و که سه بهنده کانی خوای تاقیده کاته وه و کۆمه لێک شتی پی دهادت که ته نها له توانای خوای گه وره یه له زیندووکردنه وه ی مردوو که خوای ده یکوژیت، وه پرواندنی به روبووم له سه ر زه وی و له ناو بردنی، وه به هه شت و دۆزه خ و پوباری پییه، وه خه زینه ی سه ر زه وی پییه، وه فه رمان ده کات به ئاسمان باران بباریت باران ده باریت و فه رمان ده کات به زه وی که به روبوومه کانی ده ربجیت ده رده چیت، هه موو ئه وان هه ش له ژیر ده سه لات و ویستی خوای گه وره دایه، پاشان خوای گه وره ویستی واده بیت که نه توانیت ئه و که سه بکوژیت وه که زیندوو ی کرده وه له دوا ی ئه وه ناتوانیت هه یچ که سیکی تر بکوژیت، وه هه موو کاره کانی له ناو ده چیت و پیغه مبه ر عیسا ﷺ ده یکوژیت، وه خوای گه وره باوه پداران جیگیرو دامه زراو ده کات، که ئه مه مه زه بی ئه هلی سوننه و هه موو فه رموده ناسه کان و فوکه ها و لیکۆله رانه" (۱۱).

(۱۱) شرح النووي علی مسلم (۵۸/۱۸).

ا/ له گه وره یی فیتنه گانی به هه شت و دۆزه خی پییه:

عَنْ حُذَيْفَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا مَعَ الدَّجَالِ مِنْهُ، مَعَهُ نَهْرَانِ يَجْرِيَانِ، أَحَدُهُمَا رَأْيِ الْعَيْنِ مَاءٌ أَبْيَضُ، وَالْآخَرُ رَأْيِ الْعَيْنِ نَارٌ تَأْجَجُ، فِيمَا أَدْرَكَنَّ أَحَدٌ، فَلْيَأْتِ النَّهْرَ الَّذِي يَرَاهُ نَارًا وَلْيُعْمَضْ، ثُمَّ لِيُطَاطِئْ رَأْسَهُ فَيَشْرَبَ مِنْهُ، فَإِنَّهُ مَاءٌ بَارِدٌ» ^(۱۲).

واته: له حوزه یفه وه (په زای خوای لیبیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «من له ده ججال زیاتر ده زانم چی له گه لدایه، دوو پووباری له گه لدایه لیی ده پروات به چاو وا ده بینریت که ئاویکی سپیه و ئه وه ی تریان به چاو وا ده بینریت ئاگریکه گلپه ی دیت، ئه گه ری که ئه له ئیوه ئه و پووباره ی به چاو ی ده بینیت وه کو ئاگروایه، با چاو ی دابخات پاشان سه ری دابخات و لیی بخواته وه چونکه ئاویکی سارده.»

(^{۱۲}) رواه مسلم: (۲۹۳۴).

ب/ لهو کرده وانه ی تری که نه نجامی دهدات و خه لکی توشی فیتنه دهکات:

ئه مه ش به داواکردن له شه ی تانه کان، زانراوه شه ی تانه کانه له خزمه تی که سی دروژن و گومراو خراپه کارن، وه ئه و که سانه ی به ندایه تی ده که ن بۆ جگه له خوای گه وره .
 عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَأَنَّ مِنْ فِتْنَتِهِ أَنْ يَقُولَ لِأَعْرَابِي: أَرَأَيْتَ إِنْ بَعَثْتُ لَكَ أَبَاكَ وَأُمَّكَ، أَتَشْهَدُ أَنِّي رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيَتَمَثَّلُ لَهُ شَيْطَانَانِ فِي صُورَةِ أَبِيهِ، وَأُمِّهِ، فَيَقُولَانِ: يَا بُنَيَّ، اتَّبِعْهُ، فَإِنَّهُ رَبُّكَ» ^(۱۳).

واته: له ئه بی ئومامه ی باهیلیه وه (په زای خوای لیبت) ده فه رموویت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «وه له فیتنه ی (مه سیحی ده ججال) به کابرایه کی ده شت نشین ده لیت: ئه گه ر دایک و باوکت بۆ زیندوو بکه مه وه، شایه تی ده ده یت که من په روه ردگاری تۆم؟ ده لیت: به لئ، دوو شه یتان له سه ر شیوه ی دایک و باوکی ده رده چن، پیی ده لئین ئه ی پۆله که م، شوینی بکه وه، چونکه ئه وه په روه ردگارت».

الله اکبر! ئه مه فیتنه یه کی گه وره یه گه وره یه بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ پینمای کردووین و فه رموویه تی: «مَنْ سَمِعَ بِالْذِّجَالِ فَلْيَنْأَ عَنْهُ، فَوَاللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَأْتِيهِ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّهُ مُؤْمِنٌ فَيَتَّبِعُهُ، مِمَّا يَبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ أَوْ لَمَّا يَبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ» ^(۱۴).

واته: «هه رکه سیکی بیستی مه سیحی ده ججال ده رچوو به دوور بکه ویت وه، سویند بیت به خوا که سی واهیه و احسب ده کات باوه رداره به لام شوینی ده که ویت، به هو ی ئه و شوبه انه ی که پییه تی (تیده که ویت و شوینی ده که ویت)».

^(۱۳) رواه ابن ماجه (۴۰۷۷)، وقال الألباني عن الحديث بطوله: (غالبه صحيح) في "قصة مسيح الدجال"، لاپه ره: (۴۹).

^(۱۴) رواه أبو داود (۴۳۱۹)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۳۰۱).

ج/ وه له فیتنه کانی وه لامدانه وهی ناسمان و زهوییه بو فهرمانه کانی:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَيَأْتِي عَلَى الْقَوْمِ فَيَدْعُوهُمْ، فَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَجِيبُونَ لَهُ، فَيَأْمُرُ السَّمَاءَ فَتُمْطِرُ، وَالْأَرْضَ فَتَنْبُتُ، فَتَرْوَحُ عَلَيْهِمْ سَارِحَتُهُمْ، أَطْوَلَ مَا كَانَتْ ذُرًّا، وَأَسْبَغَهُ ضُرُوعًا، وَأَمَدَهُ خَوَاصِرَ، ثُمَّ يَأْتِي الْقَوْمَ، فَيَدْعُوهُمْ فَيَرُدُّونَ عَلَيْهِ قَوْلَهُ، فَيَنْصَرِفُ عَنْهُمْ، فَيُصْبِحُونَ مُمَحِلِينَ لَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ مِنْ أَمْوَالِهِمْ، وَيَمُرُّ بِالْخَرِبَةِ، فَيَقُولُ لَهَا: أَخْرِجِي كُنُوزَكَ، فَتَبْعُهُ كُنُوزُهَا كَيْعَاسِيبِ النَّحْلِ» (۱۵).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «(مه سیح ده ججال) دهدات به لای گه لیکدا بانگیان ده کات و ئه وانیش باوه پری پیده هیئن، فهرمان ده کات به ناسمان باران ببارینیت بارانیان بو ده باریت، وه فهرمان ده کات به زهوی به روبوومه کانی برویت، ئازله کانیان باشت ده بن، شیریان زیاتر ده بیئت و تیروپرتر ده بن له پیشوو، پاشان دهدات به لای گه لیکی ترده، بانگیان ده کات و ئه وانیش باوه پری پیناهینن، ئه ویش ده پوات و جییان دیلیت، هه ژار ده بن و هیچیان به دهسته وه نامییت، به لای شوینی ویرانه دا تیپه ر ده بیئت، ده لیئت: گه نجینه کانت دهر بهینه، گه نجینه کان دهر ده چن وه کو شانه می شه نگ شوینی ده که ون.»

(۱۵) رواه مسلم: (۲۹۳۷).

د/ وه له فیتنه کانی تری کوشتن و زیندوو کردنه وهی باوهر داریکه:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَأْتِي، وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْهِ أَنْ يَدْخُلَ نَقَابَ الْمَدِينَةِ، فَيَنْتَهِي إِلَى بَعْضِ السَّبَاحِ الَّتِي تَلِي الْمَدِينَةَ، فَيَخْرُجُ إِلَيْهِ يَوْمَئِذٍ رَجُلٌ هُوَ خَيْرُ النَّاسِ - أَوْ مِنْ خَيْرِ النَّاسِ - فَيَقُولُ لَهُ: أَشْهَدُ أَنَّكَ الدَّجَالُ الَّذِي حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَدِيثُهُ، فَيَقُولُ الدَّجَالُ: أَرَأَيْتُمْ إِنْ قَتَلْتُ هَذَا، ثُمَّ أَحْيَيْتُهُ، أَتَشْكُونَ فِي الْأَمْرِ؟ فَيَقُولُونَ: لَا، قَالَ فَيَقْتُلُهُ ثُمَّ يُحْيِيهِ، فَيَقُولُ حِينَ يُحْيِيهِ: وَاللَّهِ مَا كُنْتُ فَيْكَ قَطُّ أَشَدَّ بَصِيرَةً مِنِّي الْآنَ - قَالَ: فَيُرِيدُ الدَّجَالُ - أَنْ يَقْتُلَهُ فَلَا يُسَلِّطُ عَلَيْهِ» (١٦).

واته: «(مه سیحی ده جبال) دیت، له سه ری حه رame بچیته ناو مه دینه وه له ریگه کانی ، بویه ده چیته هه ندیک شوینی لای مه دینه شوینیکی خولاوییه و هیچی لی نارویتی، پوژیک پیاویک بوی دهر ده چیته باشتین که سه - یان یه کیکه له باشتینی خه لکی - پیی ده لیت: شایه تی ده دم تۆ ده جبالی ئه وه ی که پیغه مبه ری خوا ﷺ بۆمانی باسکردوه، ده جبال ده لیت: ئه گهر من ئه م که سه بکوژم و پاشان زیندووی بکه مه وه، ئایه گومانان ده بیته له کاره کانم؟ ئه وانیش ده لیت: نه خیر.

(پیغه مبه ری خوا ﷺ) فه رمووی: ده یکوژیته و پاشان زیندووی ده کاته وه، له و کاته ی زیندووی ده کاته وه ده لیت: سویند به خوا ئیستا له هه موو کاتیک زیاتر دلنایام تۆ ده جبالی، (پیغه مبه ری خوا ﷺ) فه رمووی: ده جبال ده یه ویت بیکوژیته وه، به لام ناتوانیت زال بیت به سه ریدا «.

(١٦) رواه البخاري: (١٨٨٢)، ومسلم: (٢٩٣٨)، واللفظ له.

۴- نه وهی هاتووه سه بارهت به رهوشته دروستکراوه کانی:

عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رضی اللہ عنہ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنِّي قَدْ حَدَّثْتُكُمْ عَنِ الدَّجَالِ حَتَّى خَشِيتُ أَنْ لَا تَعْقِلُوا، إِنَّ مَسِيحَ الدَّجَالِ رَجُلٌ قَصِيرٌ، أَفْحَجٌ، جَعْدٌ، أَعْوَرُ مَطْمُوسُ الْعَيْنِ، لَيْسَ بِنَاتِنَةٍ، وَلَا حَجْرَاءَ، فَإِنْ أُلِيسَ عَلَيْكُمْ، فَاغْلَمُوا أَنْ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ» ^(۱۷).
"الْفَحَجُ: تَبَاعُدُ مَا بَيْنَ الْفَخَذَيْنِ" ^(۱۸).

"وَهُوَ مِنَ الشَّعْرِ خِلَافُ مِنَ السَّبْطِ أَوْ الْقَصِيرِ مِنْهُ" ^(۱۹).

واته: له عوببادهی کوپی صامیته وه (په زای خوی لیبت) پیغه مبه ری خوا رضی اللہ عنہ فهرموویه تی: «باسی ده جبال بوتان کرد تا ترسام له وهی لی تیغه گهن (یان له بیرتان بجیته وه نه وهنده زور باسم کرد)، به راستی مه سیحی ده جبال پیاوکی کورته بالایه، قاقه کانی بلآوه، قژی لول و ئالوزه، چاوکی کویره و رهش کراوته وه، چاوی بچوکه و دهرپه پیوه (وهك ده نکه تری وایه)، نه گهر گیشتن به ده جبال و له بیرتان چووه وه که ده جباله، نه وه بزائن په روه ردگاری ئیوه کویر نییه».

الْفَحَجُ: واته هه ردو قاقی بلآوه (کاتیک ده پوات به پیدای).

"وه قژی لول و ئالوزه و کورته بالایه"

وه له صحیحی موسلیمدا (۲۹۳۷) هاتووه: «شَابٌ قَطَطٌ»: "واته: قژی زور لول و ئالوزه و خوشه ویست نییه و دووره له وهی خه لکی خوشی بویت" ^(۲۰).

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ أَطُوفُ بِالْكَعْبَةِ، فَإِذَا رَجُلٌ آدَمُ سَبْطُ الشَّعْرِ يَنْطَفُ - أَوْ يُهْرَاقُ - رَأْسُهُ مَاءً، قُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: ابْنُ مَرْيَمَ، ثُمَّ ذَهَبَتْ أَلْتَفْتُ، فَإِذَا رَجُلٌ جَسِيمٌ أَحْمَرُ جَعْدُ الرَّأْسِ أَعْوَرُ الْعَيْنِ، كَأَنَّ عَيْنَهُ عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ، قَالُوا: هَذَا الدَّجَالُ أَقْرَبُ النَّاسِ بِهِ شَبَهًا ابْنُ قَطَنِ رَجُلٌ مِنْ خُرَاعَةَ» ^(۲۱).

^(۱۷) رواه أبو داود (۳۴۲۰)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۲۴۵۹).

^(۱۸) النهاية في غريب الحديث والأثر، لاپه ره: (۴۹).

^(۱۹) عون المعبود: (۲۹۸/۱۱).

^(۲۰) شرح النووي على مسلم: (۶۵/۱۸).

^(۲۱) رواه البخاري: (۷۱۲۸)، ومسلم: (۱۷۱).

واته: له عه بدوللای کورپی عومه ره وه (پره زای خویان لیبت) پیغه مبه ری خوا ﷺ
 فهرموویه تی: « له خه ومدا ته وافم ده کرد به دوری که عبه دا، پیاویکم بینی له نه وه ی
 ئادهم قژیکی خاوی هه بوو ئاوی لی ده هاته خواره وه (قژی ته ربوو)، ووتم: ئه مه کی یه؟
 فهرموویان: کورپه که ی مه ریه مه، پاشان پویشتم گه یشتم به پیاویکی پهنک سوورو قژی
 لول بوو وه چاویکی کویر بوو، چاوی هه روه کو ده نکه تری و ابوو دهرپه ربوو، ووتیان:
 ئه مه ده ججاله، نزیکترین که س لی بجیت ئین قه تنه، پیاویک بوو له به نی خوزاعه. »

وه ئه مه نیشانه یه که که باوه پردار ده ججالی پی ده ناسیته وه، که ئه وانه ی باوه پردار نین
 خوی گه وره چاویانی داپوشیوه ئه وان نازانن و ناتوانن ئه و نیشانه یه بخویننه وه، ئه و
 نیشانه یه ییش نوسراوه له به نی هه ردوو چاوی (ک ف ر) یان (کافر).

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الدَّجَالُ مَمْسُوحُ الْعَيْنِ مَكْتُوبٌ بَيْنَ
 عَيْنَيْهِ كَافِرٌ، ثُمَّ تَهَجَّاهَا ك ف ر» (۲۲).

واته: له ئه نه سی کورپی مالیکه وه (پره زای خوی لیبت) ده فهرموویت: پیغه مبه ری خوا
 ﷺ فهرموویه تی: « ده ججال چاویکی کویر له نیوان هه ردوو چاویدا نوسراوه کافر
 پاشان جیای کرده وه ک ف ر. »

ئیمامی قورطوبی (په حمه تی خوی لیبت) فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا ﷺ
 وه سفی ده ججالی کردوو وه سفیکی وای کردوو له لای هیج عاقلیک ناروونی تیدا نییه، وه
 هه موو ئه و وه سفانه زه مکر اوو لومه کراوه، که پرونه له لای هه موو که سیکی خاوه ن
 فیتره تیکی پاک، به لام ئه وه ی که به دبخت بیت، شوینی ده ججال ده که ویت له و درو
 نه زانینه ی بانگه شه ی ده کات، وه ببه ش ده بیت له شوینکه وتنی هه ق و پوناکی قورئان
 (۲۳).

"بانگه شه ی خوایه تی و په رستراوییه تی ده کات، له خودی ئه و بانگه شه یه ی ده یکات
 درو ده کات له و شیوه یه ی خوی هه یه تی که چاویکی کویر و ناتوانیت چاکی بکاته وه و
 له وه ی له نیوان هه ردوو چاوی نوسراوه کافر ناتوانیت بیسرپته وه، ئه م نیشانه و جگه

(۲۲) رواه البخاري: (۷۱۳۱)، ومسلم: (۲۱۳۳)، واللفظ له.

(۲۳) التذكرة بأحوال الموتى وأمور الآخرة: (۱۲۷۹/۳).

لہ مانہ ہیچ کہ سیڱ نییہ شوینی بکہویت تہنہا کہ سانیکي نہ زان نہ بیٽ لہ ناو خہ لکیدا لہ بہر پیویستی و ہہ ژارییان بہ ئومیدی ئہوہی شتیکیان دہست بکہویت یان لہ ترسی ئہوہی ئازاریان نہ دات، لہ بہرئہوہی فیتنہ کہی عہ قلّ لادہ بات و سہر سور دہ مینیت، لہ گہلّ ئہوہی کاری دہ ججال بہ خیرایی نامینیت، لہ ہیچ جیہک جیگیر نابیت و نامینیتہوہ بہ جوریک لاوازہ کان وا هیوا ئہ خوانن بہ لگہ کانی و کارہ کانی ببینن و باوہر دہ کەن بہوہی کہ راستگوئیہ لہ و کاتہ یا.

بویہ پیغہ مہر ان (صہ لات و سہ لامی خویان لیبت) گہ لہ کانی خویان لی
ئاگادار کردوہ تہوہ و پونکردنہ و ہیان داوہ لہ سہر کارہ کانی کہ بہ تالہ، بہ لام ئہوانہی
ہیدایہ تدراون شوینی ناکہ ون و پیی ہہ لناخہ لہ تین لہ گہلّ ئہ و نیشانہ دروینانہی پییہ تی کہ
باسمان کرد، وہ ئہوان زانیارییان ہہ یہ بہ حالی دہ ججال، بویہ ئہو کہ سہی مہ سیحی
دہ ججال دہیکوریت و پاشان زیندووی دہ کاتہوہ پیی دہ لیت: ہیچ شتیکی زیادی نہ کردوہ
تہنہا ئہوہ نہ بیٽ ئیستا زیاتر دلنیام تو دہ ججالی^(۲۴).

(۲۴) شرح النووي علی مسلم: (۵۹/۱۸). [من کلام القاضي رحمہ اللہ].

۵- له ناوچوونی مه سیحی ده ججال و گوتایی هاتن به فیتنه که ی:

گوتایی هاتن به مه سیحی ده ججال له سهر دهستی پیغه مبه ر عیسا ﷺ ده بیټ له پاش ئه وه ی داده به زیت، وه کو پیغه مبه ری خوا ﷺ باسی کردووه و فهرموویه تی: « **فَيَنْزِلُ عَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ فَأَمَّهُمْ، فَإِذَا رَأَاهُ عَدُوُّ اللَّهِ، ذَابَ كَمَا يَذُوبُ الْمَلْحُ فِي الْمَاءِ، فَلَوْ تَرَكَهُ لَأَنْدَابَ حَتَّى يَهْلِكَ، وَلَكِنْ يَفْتُلُهُ اللَّهُ بِيَدِهِ، فَيُرِيهِمْ دَمَهُ فِي حَرْبَتِهِ** »^(۲۵).

واته: « پیغه مبه ر عیسا ﷺ داده به زیت و فرمان ده کات که ئیمامه تی بکات (واتا فرمان ده کات به وه ی ئیمامی مه هدی پیشنوژی بکات)، کاتی که دوژمنی خوی گه وره ده بیینیت (یه عنی ده ججال) ده ججال ده تویته وه وه کو چۆن خوی له ناو ئاودا ده تویته وه، ئه گه ر وازی لی بهینیت ده تویته وه تا له ناو ده چیت، به لام خوی گه وره ده یکوژیت له سهر دهستی ئه و، وه خوینه که ی به حه ربه که وه یه تی و پیشانیانی ده دا ».

(۲۵) النهایة فی غریب الحدیث والأثر، لاپه ره: (۴۹).

۶- بەچى دەپارىزىيىت لە مەسىھى دەججال

ئەى براكانم لە پىناو خاى گەورە: لە گەورەى ئەم دىنە و پەحمەتى خاى گەورە،
خۇپاراستن لە سەر زمانى كۆتا پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ديارىكراوه، لەوانە:

أ/ خۇئامادەکردن بە باوەربوون بە خاى گەورە:

"ناسىنى خاى گەورە بە ناو و سىفاته بەرزەکانى، وە خاى گەورە پاك و بىگەرە لە
هەموو کەم و کورتى و عەيبىك.

پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەوەندە زانىارى بۆ ئىمه جىهشستوووه کە بەهۆیه وە چاوپۆشتن
بين و هەموو لىلى و نارونىيەك نەمىنىت.

دەججال بە لاشە دەبينىت و دەخوات و دەخواتە وە.

بەلام خاى گەورە نابىنىت لە دونىادا، بەلكو لە پۆزى دوايدا باوەرداران دەبينن
بەچاوى خۆيان وەكو فەزلى و پەحمەتەك بۆيان" (۲۶).

شىخول ئىسلام ئىبن تەيمىيە (پەحمەتى خاى لىبىت) فەرموويهتى: هەركەسىك خاى
گەورە دلى پوناك نەکردبىتە وە بە حەقىقەتى باوەرو شوينكەوتنى قورئان، ئەوا نازانىت
پىگەى حەق جىابكاتە وە لە بەتال، وە کارەکانى لى تىكەل دەبىت" (۲۷).

(۲۶) الرقائق، لاپەرە: (۱۴۷).

(۲۷) مجموع الفتاوى، (۱۷۲/۳).

ب/ نیشته جیبوون له مه ککه یان مه دینه ی پیغه مبهری خوا ﷺ :

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: « لَيْسَ مِنْ بَلَدٍ إِلَّا سَيَطُوهُ الدَّجَالُ، إِلَّا مَكَّةَ، وَالْمَدِينَةَ، لَيْسَ لَهُ مِنْ نِقَابِهَا نَقَبٌ، إِلَّا عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ صَافِّينَ يَحْرُسُونَهَا، ثُمَّ تَرْجُفُ الْمَدِينَةُ بِأَهْلِهَا ثَلَاثَ رَجَفَاتٍ، فَيُخْرِجُ اللَّهُ كُلَّ كَافِرٍ وَمُنَافِقٍ » (٢٨).

واته: له نه نه سی کورپی مالیکه وه (په زای خوی لیبت) پیغه مبهری خوا ﷺ
 فهرموویه تی: « هیچ شوینیک نییه ئیلا ده ججال ده چیتته ناوی، ته نها مه ککه، و مه دینه
 نه بیت، هیچ ریگه یه کی مه ککه و مه دینه نییه ئیلا فریشته دهوریان گرتووه و ده پیاریزن،
 پاشان مه دینه سی جار ده له رزیت، خوی گه وره هه موو کافرو مونافقیکی لی دهرده کات
 .»

○ شیخ ئه لبانی (په حمه تی خوی لیبت) فهرموویه تی:

بزانه ئه و شوینه به پیزانه خوی گه وره ده پیاریزیت له ده ججال بو ئه و که سانه ی
 له ناویدان، ده بیت باوه پرداربن و په یوه ست بن به و حق و واجبانیه ی له سه ریانه و جیبه جی
 بکه ن که خوی گه وره دایناوه، به لام ته نها به نیشته جیبوون له و شوینه دا ئه و که سه
 دووربیت له ئاداب و ئه خلاق ی باوه پرداران ئه و پاریزراو نابیت .. به لکو په ندو ئاموژگاری به
 باوه پوون و کرده وه ی چاکه (٢٩).

(٢٨) رواه البخاري: (٧٥٧٧)، ومسلم: (٢٩٤٣).

(٢٩) قصة المسيح الدجال، لاپه ره: (٣٤).

ج/ له بهرکردنی ده ئایه تی سه ره تای سوره تی (الکھف):

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضی اللہ عنہ أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ» (۳۰)(۳۱).

واته: له ئه بی ده ردائه وه (په زای خوای لیبیت) پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویه تی: «هه رکه سیك ده ئایه تی سه ره تای سوره تی که هف له بهر بکات ئه و ده پاریزیت له ده جبال (له فیتنه و شهرو خراپه که ی)».

وه پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم حکمه تی له بهرکردنی ئه و ده ئایه ته ی بۆمان پوونکردووه ته وه، فرموویه تی: «فَمَنْ أَدْرَكَهُ مِنْكُمْ فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ فَوَاتِحَ سُورَةِ الْكَهْفِ» (۳۲).
واته: «هه رکه سیك گه یشت پیی (به ده جبال) با سه ره تای سوره تی که هفی به سه ردا بخوینیت».

وه پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم رینمایی کردوین بۆ خویندنه وه ی سوره تی که هف له هه موو پوژتیکی جومعه دا، به و هویه وه که سیك له و پوژدها بیخوینیته وه و به رده وام بیت له سه ری ده توانیت له بهری بکات یان ئه و ده ئایه ته له بهر بکات، به ویستی خوای گه وره.
عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضی اللہ عنہ أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ أَضَاءَ لَهُ النُّورُ مَا بَيْنَ الْجُمُعَتَيْنِ» (۳۳).

واته: له ئه بی سه عیدی خودرییه وه (په زای خوای لیبیت) پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویه تی: «هه رکه سیك سوره تی که هف بخوینیت له پوژتی جومعه دا ئه و بوی ده بیته نورو پوناکی (له دلی یان گوړه که ی یان پوژتی لیپوسینه وه) به ئه ندازه ی نیوان ئه و دوو جومعه یه».

(۳۰) رواه مسلم: (۸۰۹).

(۳۱) له ریواته ی تر ده ئایه تی کو تای سوره تی که هفیش هاتووه. صحیح: سنن أبي داود: (۴۳۲۳).

(۳۲) رواه مسلم: (۲۹۳۷).

(۳۳) رواه النسائي في "سننه الكبرى" (۱۰۷۸۸)، والبيهقي في "شعب الإيمان" (۲۴۴۴)، والحاكم في "مستدرکه" (۳۳۹۲)،

وصححه الألباني في "صحيح الترغيب" (۷۳۶).

د/ وه هوکاریکی تر له وانه ی ده بیته هو ی پاراستن له فیتنه ی ده ججال به ویستی
خوای گه وره زور په ناگرتنه به خوا له فیتنه که ی له ناو نویژدا:

عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ قَالَ ﷺ: «... تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ» قَالُوا: "نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ" ^(۳۴).

واته: له زهیدی کوری ثابت وه (په زای خوای لیبت) پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی:
«... په نابگرن به خوا له فیتنه ی ده ججال» فهرموویان: "په نا ده گرین به خوا له فیتنه ی
ده ججال".

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ» ^(۳۵).

واته: له ئه بی هورهیره وه (په زای خوای لیبت) ده فهرموویت: پیغه مبهری خوا ﷺ
فهرموویه تی: «ئه گهر که سیک له ئیوه نویژی کرد با له ته حیاتدا په نا بگریت به خوا له م
چواره و بلیت:

خوایه من په نا ده گرم به تو له سزای دوزخ، وه په نا ده گرم به تو له سزای ناو گوړ،
وه په نا ده گرم به تو له فیتنه ی ژیان و مردن، وه په نا ده گرم به تو له شهرو فیتنه ی
مه سیحی ده ججال».

وَقَدْ ذَكَرَ ابْنُ عَبَّاسٍ رضي الله عنه "أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُعَلِّمُهُمْ هَذَا الدُّعَاءَ، كَمَا يُعَلِّمُهُمُ السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ" ^(۳۶).

واته: ئیبنو عبباس (په زای خویان لیبت) باسی ده کات: "پیغه مبهری خوا ﷺ
هاوه لانی فیری ئه م دوعایه ده کرد، وه کو چوڼ فیری سوړه تیکیان بکات له قورئان".
له بهر گرنگییه که ی، به لکو هندی که له زانایان بو ئه وه ده چن که واجبه، به لام جمهوری
زانایان به سوننه تیان داناوه.

^(۳۴) رواه مسلم: (۲۸۶۷).

^(۳۵) رواه البخاري: (۱۳۷۷)، ومسلم: (۵۸۸)، واللفظ له.

^(۳۶) رواه مسلم: (۵۹۰).

○ شیخ ابن عثیمین (رہ حمہ تی خوی لیبت) فہرموویہ تی: زانیان بۆ ئہم فہرموودہ یہ دوو وتہ یان ھہ یہ:

یہ کہم: بہ واجبی دادہ نین.

دووہم: بہ سوننہ تی دادہ نین.

وتہ ی ئہ وانہ ی دہ لین واجبہ بہ ھیزہ، لہ بہرئہ وہ ی پیغہ مبرہ ی خوا ﷺ فہرمانی پیکردوہ، وہ لہ بہرئہ وہ ی ئہ و کارانہ گہ ورن، بۆیہ پیویستہ لہ سہر موسلمان بیارپتہ وہ لہ خوی گہ ورنہ بیپاریزیت لہ وانہ.

بۆیہ طاوس کہ یہ کیکہ لہ تابعیہ کان کاتیک مندالہ کہ ی نویژی بگردایہ، ئہ گہر پەنای نہ گردایہ بہ خوا لہ و چوارہ، فہرمانی پیدہ کرد کہ نویژہ کہ ی دووبارہ بکاتہ وہ، کہ ئہ مہش بہ لگہ یہ لہ سہرئہ وہ ی واجبہ، وہ ھہرکہ سیک بہ ئہ نقہ ست وازی لیبتینیت و نہ یخوینیت نویژہ کہ ی بہ تال دہ بیتہ وہ، دہ بیت دووبارہ ی بکاتہ وہ .. (۳۷).

لہ کۆتاییدا:

(۳۷) شرح عمدة الأحكام: (۲/۲۱۲).

کہ دہ فہرموویٹ: نویژہ کہ ی بہ تال دہ بیتہ وہ، ئہ و بۆچوونہ راجح نی یہ، (واللہ أعلم) م. صلاح الدین عبدالکریم.

ئه مه پونکردنه وه یه کی کورت بوو له سه ر فیتنه ی مه سیحی ده جبال و ئه وه ی په یوه ندی به وه وه هه بوو، پیمخو شبوو بیخه مه وه یادی براو خوشکانم، خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الذاریات: ۵۵].

واته: بیخه ره وه یادیان له بهر ئه وه ی یادخستنه وه سوودی هه یه بو باوه پداران. به لکو خوای گه وره ته و فیقی من و ئیوه ش بدات بو زانستی به سوودو کرده وه ی چاک. ئه وه ی ته واوبیت ئه وه له خوای گه وره وه یه، وه ئه وه ی هه له بیت له من و شهیتانی ره جم کراوه وه یه.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا خَطَايَانَا وَجَهْلَنَا، وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا جَدَّنَا وَهَزْلَنَا، وَخَطَاْنَا وَعَمْدَنَا، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدَنَا، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا أَخَّرْنَا، وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَعْلَنَّا، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنَا لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ أَنْتَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ.

۱۴ رمضان ۱۴۴۲

۲۰۲۱/۴/۱۶

وه رگیڤ